

מ"ת 54340/08/20 - מדינת ישראל נגד סאלם אלעוויי

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

מ"ת 54340-08-20 מדינת ישראל נ' אלעוויי (עציר)

בפני	כבוד השופט אלון אינפלד
מבקשת	מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד שירין מחאג'נה, פמ"ד
נגד	
משיב	סאלם אלעוויי (עציר) ע"י ב"כ עו"ד אבנר שמש
החלטה	

לפני בקשה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים, על רקע אישום בגין סיכון חיי אדם במזיד בנתיב תחבורה והחזקת סמים מסוכנים. המחלוקת בין הצדדים נוגעת לעוצמתן של הראיות לכאורה ולעוצמת עילת המעצר.

האישום ובקשת המעצר

1. כתב האישום מייחס למשיב מספר עבירות, סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה לפי סעיף 332(2) לחוק העונשין התשל"ז-1977 (**להלן: "החוק"**), נהיגה ברכב ללא רישיון נהיגה וללא רישיון רכב לפי סעיפים 2 ו-10(א) לפקודת התעבורה [נוסח חדש] והחזקת סמים שלא לשימוש עצמי לפי סעיף 7 לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש].

2. נטען בכתב האישום כי ביום 17.08.2020, לפני הצהריים, נהג המשיב ברכב קיה כסוף, בכביש 25, מכיוון אזור התעשייה "עמק שרה" לכיוון העיר באר שבע. זאת, למרות שמעולם לא הוציא רישיון נהיגה לרכב פרטי (ורישיון טרקטור שהחזיק בעבר פקע לפני למעלה מעשרים שנה). השוטרים טום וליאב, הבחינו כי רישיון הרכב אינו בתוקף למעלה משנה, נסעו בעקבותיו, כרזו, והשוטר טום אף סימן למשיב לעצור בעמדו בסמוך למשיב. המשיב סימן כי הוא נענה לקריאה, אותה, סטה לנתיב הפונה שמאלה ושם המתין לרמזור. אז, לפתע, במקום להיענות לשוטר, פרץ המשיב קדימה מנתיב הפניה שמאלה, בנסיעה מהירה ופרועה. זאת, תוך חציית הנתיבים לנסיעה ישר, אל עבר הנתיב הפונה ימינה.

3. כתב האישום ממשיך וטוען, כי המשיב החל במנוסה, חלף על פני רמזור כתום ואז חלף על פני מספר רחובות וצמתים, המפורטים בדקדקנות בכתב האישום. נטען, כי במהלך מנוסתו המשיך המשיב בנהיגה מהירה ופרועה, זגזג בין נתיבים, עקף כלי רכב אחרים בצורה מסוכנת, ביצע פניות פרסה אסורות, עלה מספר פעמים על אי תנועה, ובארבע הזדמנויות אף המשיך את נסיעתו בניגוד להוראת הרמזור שהיה בכיוונו אדום. נטען, כי בחלק מפעולותיו אילץ המשיב נהגים אחרים לבצע בלימות חירום, על מנת למנוע התנגשות ברכבו של המשיב.

4. נטען עוד, כי המשיב חדל את נסיעתו רק בלית ברירה. זאת, מכיוון שבהגעתו לצומת הרחובות בית אשל - קק"ל, ביצע המשיב פנייה חדה ומהירה שמאלה, תוך שהוא עלה בגלגליו הימניים על מדרכת הולכי רגל,

והתנגש עם חזית רכבו בעץ אקליפטוס. אז, הנאשם "פרק" מרכבו, ופתח במנוסה רגלית, אך השוטרים דלקו בעקבותיו והוא נתפס.

5. עוד נטען בכתב האישום, כי בתא המטען של רכבו של הנאשם, נתפס סם מסוג קנבוס במשקל 2016.76 גרם, ארוז ב - 2 שקיות. וכן, כי ברכב עצמו מתחת למושב הנוסע הקדמי, נתפסה קופסה ובה סם מסוג קנבוס במשקל 47.03 גרם.

6. על פי בקשת המעצר, התשתית הראייתית עליה מבוסס האישום כוללת את עדותם של השוטרים אשר דלקו אחר המשיב; תיעוד וידיאו מתוך מצלמות הקסדה שחבשו השוטרים; דו"חות שוטרים ושחזורים המעידים על בריחת הנאשם וסיכון משתמשי הדרך, עד לתפיסת הנאשם; הודאת המשיב עצמו בנהיגה מסוכנת ובהחזקת הסמים.

7. לעניין עילת המעצר, מבססת המבקשת טענתה למסוכנות על חזקת המסוכנות באשר מדובר בעבירת סמים מסוכנים, ועל המסוכנות הנלמדת מנסיבות המעשה. במרכזן, הסיכון שגרם המשיב לנוסעים בדרך והעובדה כי המשיב לא הורשה לנהיגה ברכב פרטי, וכי רישיון הרכב בו נהג פג למעלה משנה קודם לכן. המבקשת מחזקת טיעונה בהצבעה על עברו הפלילי של המשיב בעבירות פריצה לרכב, גניבה מרכב, והחזקת רכוש החשוד כגנוב, בגין ריצה עונש מאסר בפועל למשך 7 חודשים. המבקשת טוענת עוד לקיומו של חשש ממשי לשיבוש הליכי חקירה ולהתחמקות המשיב מאימת הדין. זאת, בשל העובדה שביצע את המעשים לאחר שהתבקש על ידי השוטרים לעצור את רכבו, ובמקום לעצור כנדרש החל במנוסה.

טענות המשיב ותגובת המבקשת

8. הסנגור המלומד, **עו"ד אבנר שמש** לא חלק על קיומן של ראיות לכאורה באיכות טובה לעבירת הסמים, ולא חלק על עצם קיומן של ראיות לכאורה לעבירות האחרות. אולם, הסנגור מצביע על מספר חולשות בראיות. חולשות, אשר צריכות להביא למסקנה שאין בראיות עוצמה מספקת למעצר עד תום ההליכים. הוסבר כי המשיב הודה שנהג נהיגה פרועה, עבר ברמזורים אדומים והסמים שנתפסו היו שלו. אולם, לשיטת הסנגור, חלק מהתיאורים אודות מהלך הנהיגה, הן בכתב האישום והן בעדויות השוטרים, אינם מדויקים, ואינם תואמים את הסרטונים אשר תועדו על ידי מצלמות הקסדה של השוטרים ומצלמות עירוניות. לשיטתו, בנסיבות העניין, לא הייתה הצדקה להאשמת המשיב בעבירת סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה במזיד, בהתאם לסעיף 332(2) לחוק, ונכון יותר היה להאשימו בעבירה של מעשה פיזיות ורשלנות בהתאם לסעיף 338 לחוק.

9. בהקשר זה, מיקד הסנגור טענתו בנקודות קונקרטיות בכתב האישום, אשר אינן מוכחות כדבעי, לשיטתו. כך, טען הסנגור כי סעיפים 7 ו - 8 לכתב האישום אינם תואמים את המציאות האובייקטיבית כעולה מן הראיות. על פי סעיפי אישום אלה, המשיב הגיע לצומת הרחובות דויד חכם - דרך חברון, עקף רכבים בצורה מסוכנת, זגזג בין נתיבים, וביצע בלימות חירום עד הגיעו לצומת הרחובות דרך חברון - שדרות שזר. אז, כנטען, המשיב פנה שמאלה במהירות פרועה, כאשר אור הרמזור היה כתום. כן נטען, כי כאשר הגיע לצומת הרחובות שזר - לאונרד כהן, חצה הנאשם את הצומת, על אף שאור הרמזור לכיוונו היה אדום, ואילץ מכוניות שהגיעו מימין לבצע בלימות חירום. הסנגור טוען, כי סעיפים אלו שגויים, וכי הוא "לא יודע מאיפה

חבריי הביאו את הדברים". לטענתו, השחזור של השוטר ליאב (דקה 7), משקף באופן נכון, את הסרטונים אשר תועדו במצלמות הקסדה.

10. עוד טוען הסנגור, כי סעיף 10 לכתב האישום אינו מדויק, ואינו משקף את מה שרואים בבירור בסרטון, אשר תועד על ידי מצלמות הקסדה. לפי עובדות סעיף זה בכתב האישום, המשיב חצה את צומת הרחובות שזר - גרשפלד, כאשר אור הרמזור בכיוון נסיעתו היה אדום. ומשכך, נאלצו הרכבים הבאים מימין לבצע בלימת חירום, על מנת למנוע התנגשות עם מכונית הנאשם. לדברי הסנגור "נכונה העובדה שהוא חצה את הרמזור באור אדום ויש כלי רכב שנסעו ישר ולא ימינה". עם זאת, לטענת הסנגור, על אף שהיה רכב שנעצר, המשיב עצמו האט, ולפיכך לא היה במעשיו בכדי לגרום סיכון.

11. הסנגור מוסיף, כי גם סעיף 15 לכתב האישום אינו מדויק. בסעיף זה לכתב האישום, נטען כי כאשר המשיב הגיע לצומת הרחובות דרך חברון - רמב"ם, הוא פנה ימינה לעבר רחוב רמב"ם. נטען, כי כאשר הגיע המשיב לכיכר תנועה, סטה המשיב מכיוון נסיעתו, תוך שהוא נוסע מעבר (משמאל) לשטח ההפרדה במקום. נטען, כי בפעולה זו סיכן המשיב את הרכבים שהגיעו בנסיעתם, בבואו מהנתיב הנגדי. כלי רכב אלה נאלצו לבלום בלימת חירום, על מנת למנוע את התנגשותם ברכבו של המשיב. לדברי הסנגור, המשיב אכן נכנס לכיכר מהנתיב הנגדי, עם זאת לדבריו, הרכב הלבן אשר הגיע ממול, לא בלם בלימת חירום כמתואר, אלא נעצר כי הבין את המתרחש. לדברי הסנגור, טענה זו מתחזקת בשחזור שביצע השוטר ליאב, אשר טען כי הרכב שהגיע ממול, עצר כדי לתת למשיב לעבור. עוד טוען הסנגור כי ניתן לראות במצלמות הקסדה שהרכב אשר הגיע ממול פשוט נעצר, ולא בלם בלימת חירום.

12. לסיום דבריו, טוען עו"ד שמש כי המשיב מסכים ומודה ביתר סעיפי האישום. לטענתו, יש לקחת בחשבון את שיתוף הפעולה והודאתו של המשיב. באשר לעברו הפלילי של המשיב, טוען הסנגור, כי אמנם מדובר בעבירות התפרצות ועבירת מין, אך אלה ישנות ובתחומים שאינם רלוונטיים לסיכון הנוכחי. עוד מבקש הסנגור לקחת בחשבון, את מצבו הבריאותי של המשיב, אשר לדבריו מצוי בבידוד וחש תסמינים. הסנגור מדגיש, כי המשיב נשוי ואב לשבעה ילדים. לפיכך, מבקש הסנגור להסתפק בחלופת מעצר, ולדבריו קיימים ערבים אשר יכולים לספק חלופה נאותה.

13. **נציגת הפרקליטות, עו"ד שירין מחאג'נה**, השיבה בקצרה ובענייניות, והתייחסה לטענותיו של הסנגור בעניין אי הדיוקים בסעיפי האישום. הפרקליטה הפנתה לראיות לכאורה, והדגישה את העובדה שהמשיב נמלט מהשוטרים, על אף הקריאות הברורות והמפורשות שנשמעו לעברו לעצור.

14. באשר לסעיפים 7 ו-8 לכתב האישום, שבעניינם טען הסנגור כי לא ברור מהיכן הם מגיעים, מפנה הפרקליטה לסרטונים אשר תועדו על ידי מצלמות הקסדה. באשר לטענת הסנגור, בעניין סעיף 15, טוענת הפרקליטה, כי אומנם השוטר ליאב אמר בשחזור את הדברים אותם מצוטט הסנגור, וכי הוא אכן אמר כי הרכב "נעמד". עם זאת, טוענת הפרקליטה, כי בשלב מסוים הוא אמר שהוא לא זוכר במדויק, וכן, בהודעתו הוא אמר במפורש כי המשיב "גרם לרכבים לבלום כדי לאפשר לו לעבור".

15. הפרקליטה הדגישה את הסיכון לחיי אדם אשר היה טמון במעשיו של המשיב. כן הזכירה כי עבירת הסמים בפני עצמה מקיימת חזקת מסוכנות סטטוטורית. לפיכך, מבקשת הפרקליטה לעצור את המשיב למעצר עד תום ההליכים, או לכל הפחות להפנות לתסקיר, כאשר הפרקליטים "לא מתחייבים לתכנון ועומדים על

מעצר".

דין - ראיות לכאורה

16. לאחר עיון, עולה כי אין ממש בטענות הסנגור ביחס לסעיף 7 לכתב האישום. עובדות האישום. עובדות האישום. עולות בבירור מכמה ראיות. מהסרטון אשר תועד ממצלמת הקסדה של השוטר טום, עולה כי כאשר הגיע המשיב לצומת הרחובות דויד חכם - דרך חברון, הוא פנה ימינה לכיוון דרך חברון באופן מסוכן, תוך שהוא עוקף כלי רכב; בסרטון אשר תועד ממצלמת הקסדה של השוטר ליאב, ניתן לראות כיצד המשיב פנה ימינה אל דרך חברון באופן מסוכן, תוך שעקף רכבים. כמו כן, עולה בבירור, כי כאשר הגיע המשיב אל דרך חברון - שדרות שזר, המשיב פנה שמאלה במהירות, כאשר אור הרמזור היה כתום, כפי שמתואר בכתב האישום. מהודעת השוטר ליאב מיום 19.08.2020, עולה כי "כאשר הרכב הגיע לצומת פנה ימינה לדרך חברון, לכיוון הביג, נסע מהר, חתך רכבים, גרם לרכבים לסטות מנתיב הנסיעה, המשיך ימינה לכיוון ביג בדרך חברון..". (עמ' 1, שורה 10-12). לפיכך, נראה כי עובדות סעיף 7, מבוססות היטב.

17. בעניין סעיף 8 לכתב האישום, צודק הסנגור כי עובדותיו מעט פחות חד משמעיות. הסנגור, התייחס לשחזורו של השוטר ליאב, אשר נשאל אם הוא זוכר מה היה צבעו של הרמזור והשיב כי הוא אינו זוכר. הפרקליטה מפנה אל הסרטון אשר תועד ממצלמת הקסדה של ליאב. הטענה בכתב האישום מבוססת על הודעתו של ליאב ועל הודעתו של טום, המספרים כי הרמזור היה אדום. מעיון בסרטון, עולה כי המשיב אכן חוצה את צומת הרחובות שזר - יעקוב גרשפלד, במהירות. אולם, לא ניתן לראות בבירור צבע אדום ברמזור, ולא ניתן להגיע למסקנה חד משמעית כי הרכבים אשר הגיעו מימין, בלמו בלימת חירום על מנת למנוע התנגשות במשיב, או שמא עצרו בהתאם להוראות הרמזור. אמנם, כאשר השוטר ליאב, הגיע לצומת, לאחר רגע קט, רואים בבירור כי אור הרמזור היה אדום, והוא סימן לרכבים לעצור, על מנת לאפשר לו לעבור. עם זאת, לא ברור לגמרי מהסרטון אם אור הרמזור התחלף לפני או אחרי שעבר המשיב את הצומת. מכל מקום, אין לומר שאין ראיות לכאורה גם לפרט זה, בשים לב להודעות השוטרים, למרות שליאב כבר לא זכר את צבע הרמזור בהגעתו לשחזור. עם זאת, בנקודה זו יש חולשה מסוימת, ובכך צודק הסנגור.

18. יש לדחות את טענת הסנגור, ביחס לסעיף 10 לכתב האישום. כזכור, הסנגור מאשר כי המשיב אכן חצה את הצומת באדום. עם זאת לשיטתו לא סיכן המשיב בפועל את כלי הרכב. שכן, טוען כי הרכבים נסעו ישר ולא ימינה, ואף לא נגרם סיכון מוחשי משום שהמשיב האט. מעיון בסרטונים עולה בבירור, כי המשיב חצה באדום, וכי דבר זה הוביל לסיכון ממשי. ניתן לראות כלי רכב בולמים, על מנת לא להתנגש ברכבו של הנאשם. העובדה שהנאשם גם כן האט במעט, כאמצעי זהירות, מלמדת שלא הייתה לו משאלת מוות, וחפץ להצליח בבריחתו ולא להתנגש ברכב נוסע בתוך הצומת. אולם, למרות מודעתו לסיכון גבוה שעדיין קיים, החליט לחצות ברמזור אדום, תוך כפיית הסיכון על האחרים שלא בחרו לסכן את חייהם למען חירותו של המשיב, שלא רצה להיתפס עם סמים.

19. הצפייה בסרטוני הקסדה (ומצלמות עירוניות הרלוונטיות בחלקן) מלמדת שאין ממש בטענת הסנגור, בעניין סעיף 15 לכתב האישום. הסנגור מאשר כי הנאשם נכנס לכיכר בנתיב הנגדי, כפי שמתואר בכתב האישום. אולם, לשיטתו, הרכב שבא ממול לא בלם בלימת פתע, אלא פשוט נעצר כאשר ראה את המשיב, ולכן לא

נגרם סיכון. מן הסרטונים עולה, כי המשיב פנה בצד הלא נכון של המשולש, ונסע נגד כיוון התנועה כמה מטרים עוד לפני ההגעה לכיכר. הרכב הלבן שבא ממול רכבו של המשיב, התכוון לצאת מן הכיכר, אך נאלץ לבלום כאשר המשיב הופיע מולו לפתע. ברור שמצב זה הקים סיכון מוחשי. העובדה שניתן לתאר זאת כ"עצירה" ולא רק כ"בלימת חירום", אינה משנה את ההתנהגות של המשיב עצמו, שהייתה מאוד מסוכנת, באשר לא ידע כיצד יגיבו כלי הרכב האחרים, אשר רק מחמת ההפתעה והבהלה יכלו לעשות תאונה. יודגש, כי לרכב הלבן שבא ממול לא הייתה סיבה לעצור באמצע הדרך, אלא רק כדי למנוע התנגשות במשיב המשתולל.

20. כאמור, הסנגור מאשר את רוב האמור בכתב האישום, אך טוען כי התמונה הכללית אינה כה חמורה, כפי שמתארת המאשימה. דווקא במישור התמונה הכללית דברי הסנגור חייבים להידחות באופן חד משמעי. אין מדובר בנהיגה פזיזה, על ידי רגע אחד של זיגזוג בנתיבים כמושבת נעורים, או לקיחת סיכון חד פעמי בפניית פרסה מסוכנת. מדובר ברצף ארוך ומשמעותי של סיכונים רבים, חמורים יותר וחמורים פחות. התנהגות שיש בה כדי להפגיע, פעם אחר פעם, עוד ועוד נהגים, בנהיגה מפתיעה, כגון גיחה פתאומית מעל אי התנועה לתוך זרם המכוניות.

21. חשוב להדגיש עוד כי טיב הסיכון מתבטא גם בשלב הסיום של הנהיגה - התאונה העצמית המתוארת בסעיף 16 לכתב האישום. במצלמת העירייה ניתן לראות מ"מבט על" עד כמה מסוכנת הפניה החדה והמהירה, שגרמה למשיב לעלות על המדרכה ולהתנגש בעץ אקליפטוס. יש להניח, כי אילו עמד ילד קטן על המדרכה באותו רגע, המשיב לא היה מצליח לבלום או לחמוק, להציל הילד מנכות קשה או מוות, כשם שלא הצליח לבלום או לחמוק מהעץ. המשיב נטל את הסיכון במודע. המשיב נטל סיכונים דומים רבים, סיכון אחר סיכון, ואין פלא שבשלב מסוים אחד הסיכונים התממש בתאונה. יש לשמוח על כך שלא נפגע אדם חף מפשע, לא בשלב זה ולא באף אחד מהשלבים הקודמים. אולם, יש לוודא שלא ייפגע אדם אחר על ידי המשיב, אם ישוחרר ממעצרו.

22. יובהר, הסיכון אינו מתבטא רק בשאלה אם כלי רכב זה או אחר בלם בלימת חירום. הסיכון מתבטא בכך שהמשיב גרם לנהגים אחרים להפתעות, במהירות גבוהה ובסיכון חמור. זאת, כאשר אין לדעת מי מהנהגים בדרך יצליח להתמודד היטב עם ההפתעה, ומי ישלם בחייו או בריאותו אם ייכשל. בכל שלב ושלב החליט המשיב לסכן את חיי הסובבים אותו, בהרבה או במעט. הסיכון המצטבר, לאורך כל הדרך, היה משמעותי מאוד. לכן, שאלת הרמזור שמעלה הסנגור, בסעיף זה או אחר, כמעט שאינה משליכה על התמונה הכללית.

23. סיכומו של דבר, ברוב תהיות הסנגור אין ממש. אולם אף אם יש ממש בתהייה או שתיים, אין בכך כדי להשפיע על התמונה הכללית. **המסקנה היא, אפוא, שיש ראיות לכאורה, באיכות טובה בהחלט, בוודאי מעל ומעבר לסף הנדרש לצורך מעצר עד תום ההליכים, כי המשיב החליט במודע לנסות להציל את עצמו ממעצר בעבירת סמים, גם במחיר סיכון חייו ואחרים.**

דין - טיב המעשה, עילת המעצר ואפשרות חלופה

24. הסנגור אישר כי "על עילת המעצר אין מחלוקת". אולם, יש לבחון בהתאם לראיות לכאורה, מהי עוצמתה של עילת המעצר, והאם היא שוללת בחינת חלופה.

25. על פי הראיות לכאורה, המשיב החזיק ברכבו סמים מסוכנים, ומשכך, כאשר התבקש על ידי השוטרים לעצור, חשש פן ימצאו את הסם, והחל להימלט. המשיב סיפר בחקירתו כי קנה כ- 2 ק"ג מריחואנה בשגב שלום, תמורת כ- 4500 ₪, והתכוון להביאם לביתו בביר הדאג'. לטענתו הסם נועד שימוש עצמי, אך אין מחלוקת כי הראיות לכאורה הן אחרות, בשים לב לחזקה הקבועה בדין.
26. במהלך מנוסתו, נהג המשיב באופן מהיר ומסוכן, זגזג בין נתיבים, עקף רכבים בצורה מסוכנת, ביצע פניות פרסה אסורות, עלה מספר פעמים על אי תנועה ובמספר הזדמנויות המשיך את נסיעתו על אף שאור הרמזור בכיוונו היה אדום. בחלק מפעולותיו, אילץ המשיב נהגים מופתעים לבלום לאלתר, כדי למנוע התנגשות ברכבו של המשיב.
27. כאמור, יש לדחות את טענת הסנגור, לפיה המשיב ביצע את הפעולות המסוכנות בעת מנוסתו, ברשלנות ובפזיזות, אך לא נטל סיכון מודע. לכאורה, המשיב נמלט בכוונה מן השוטרים, וביצע פעולות אשר היה מודע שיכולות לסכן את הנוסעים, בנתיבי התחבורה. מן הראיות לכאורה עולה, כי על אף תהיות הסנגור, נמצא מספר לא קטן של מקרים בהם המשיב סיכן באופן ממשי את משתמשי הדרך, ואילץ נהגים לבלום במפתיע.
28. בבש"פ 2613/06 **עלי סראיעה נ' מדינת ישראל** (02.04.2006) נקבע כך "התופעה של סירוב נהגים לציית להוראות שוטרים, ובריחה מאנשי החוק תוך כדי נסיעה מהירה ברכב, קיבלה בשנים האחרונות ממדים מדאיגים. חמורה במיוחד היא העובדה שרבים חוטאים בכך אף שנהיר להם כי מעשיהם עלולים להסתיים בקיפוח חיי אדם או בפציעתם של נוסעים ונהגים תמימים הנקלעים, לרוע מזלם, לכבישים בהם מתנהלים מרדפים מסוג זה. להשקפתי, מי שכך נוהג חושף לעיני כל עד כמה מופלגת היא הסכנה הטמונה בו, ועל כן אין בחלופה המוצעת כדי לאיין סכנה זו".
29. בעניינו, מהראיות לכאורה עולה, כי המסוכנות העולה ממעשיו של המשיב היא גבוהה. עולה, כי המשיב עלה על הכביש ללא רישיון נהיגה, וללא רישיון רכב. הוא נמלט מן השוטרים, על אף הקריאות לעצור. זאת, תוך שהוא מסכן חיי נוסעים והולכי רגל, אשר נקלעו לכבישים בו התנהל המרדף. יתרה מכך, המשיב מודה בעבירת החזקת סמים מסוכנים, עבירה אשר מקימה בפני עצמה חזקת מסוכנות סטוטורית, בהתאם לסעיף 21(ג)(3) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), תשנ"ו-1996.
30. עברו הפלילי של המשיב, משליך על הערכת מסוכנותו, לשני הכיוונים. מדובר בעבירות התפרצות ועבירת מין, אשר התרחשו לפני כ- 15 שנה. יש לדברים משקל לחובה, באשר זוהי לא הפעם הראשונה בה המשיב מואשם בביצוע עבירות הפוגעות בערכים מוגנים, וענישה בה נענש בעבר (מאסר משמעותי) לא הרתיעה אותו. אולם, אין לדבר משקל רב מאוד, בשים לב לזמן שחלף. יתרה מכך, למשיב אין כמעט עבר בתחום התעבורה, והדבר מסייע להקל מהערכת המסוכנות, שכן זוהי אינדיקציה לכך שנהיגה מסוכנת אינה דרכו בדרך כלל.
31. מתקיימות עילות מעצר מובהקות. מעשיו של המשיב מלמדים על מסוכנות לשלום הציבור ולביטחון, ומקיימים עילת מעצר מובהקת מחמת מסוכנות. עצם מנוסתו של המשיב מכוחות המשטרה, מקימה חשש מסוים להימלטות, אך בעיקר מקשה על מתן האמון הנדרש לחלופת מעצר.
32. לאחר שנקבע כי קיימות ראיות לכאורה וקיימות עילות מעצר מובהקות, יש לבחון אם קיימת חלופת

מעצר, אשר יכולה לענות במידה הולמת על מידת המסוכנות. כן יש לבחון אם יש צורך להיעזר בשירות המבחן כדי להכריע בשאלה זו. יש מקרים בהם נשקפת מסוכנות גבוהה מנאשמים בעבירות של נהיגה תוך סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה בהימלטות מכוחות המשטרה, שאין לה מענה בחלופת מעצר, אך יש מקרים בהם נמצאו חלופות, או נקבע כי המעצר יעשה בפיקוח אלקטרוני (ראו בש"פ 2754/14 **שי צחייק נ' מדינת ישראל** (20.05.2014) והפסיקה המאוזכרת שם, ולאחרונה בש"פ 2192/20 **וואפי אל צענא נ' מדינת ישראל** (27.03.2020) והפסיקה המאוזכרת שם).

33. בענייננו, הראיות לכאורה ומכלול הנסיבות מלמדות כי המסוכנות הנשקפת ממעשיו של המשיב היא גבוהה. הן בשל הסיכון הממשי אשר נגרם למשתמשי הדרך, והן בשל החזקת הסמים המסוכנים בכמות מסחרית. שתי עבירות, המקימות סוגי סיכון שונים, ומקשות על קבלת חלופה. העבר הפלילי הרחוק מקשה עוד במעט, אך העדר עבר תעבורתי ממשי מקל על קבלת חלופה.

34. המשיבה לא התנגדה לשליחת המשיב לקבלת תסקיר, אף כי לשיטתה בכל מקרה דינו למעצר עד תום ההליכים. דומה, שנכח כל הנתונים האמורים, הנטל על המשיב לשכנע שיש לקבל חלופת מעצר אינו פשוט, ואף אני מעריך, כמו המבקשת, שדין המשיב למעצר עד תום ההליכים. יחד עם זאת, המחוקק הורה למצות האפשרות לבחון חלופה, אם ניתן. הפסיקה מלמדת כי ככלל יש לבקש תסקיר אפילו ברמת סיכון זו. ייתכן שתסקיר מעצר יאפשר להעריך את שני סוגי הסיכון באופן מעט אחר, ואפשר שיימצא שיש מקום לחלופת מעצר יעילה, או למצער מעצר בפיקוח אלקטרוני. אם נתוני המשיב והערכת הסיכון ישכנעו שלמרות הנתונים ניתן להסתפק בחלופה כלשהי, אפשר שיהיה מקום לבחון חלופות מעצר משכנעות, המרוחקות מאוד הן ממקום מגוריו (ביר הדאג') והן מאזור ביצוע העבירות (שגב שלום ובאר שבע).

35. **סיכומי דבר**, הראיות לכאורה טובות, ועילות המעצר מובהקות. עולה, כי טיב העושה והמעשה קרובים לשלול כל אפשרות לחלופה, אך יש מקום לאפשר לשירות המבחן לבחון שמא בכל זאת יש סיכוי להגיע לתוצאה אחרת. לפיכך, הדיון יידחה למתן תסקיר מעצר במועד שייקבע.

המזכירות תשלח לשירות המבחן עותק ההחלטה, כתב האישום והבקשה למעצר.

ניתנה היום, כ"א אלול תש"פ, 10 ספטמבר 2020, במעמד
הצדדים.